

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทยเพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทยจากนั้นทำการตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบแล้วจึงนำไปสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อเครื่องแต่งกายเซฟที่ออกแบบให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทยแลเพิ่มความเป็นเอกลักษณ์ไทย โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

3.1 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย หมวก 15 แบบ, เสื้อคลุม 15 แบบ, ผ้าพันคอ 15 แบบ และผ้ากันเปื้อน 15 แบบ แบบสอบถามเพื่อคัดเลือกแบบร่างและแบบสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามดังนี้

3.1.1 แบบร่างเครื่องแต่งกายเซฟ จำนวน 60 แบบ

3.1.2 แบบคัดเลือกแบบหมวก เสื้อคลุม ผ้าพันคอ ผ้ากันเปื้อนของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ ชื่อ - สกุล ,ตำแหน่ง,สถานที่ทำงาน, ประสบการณ์หรือความชำนาญ

ตอนที่ 2 แบบคัดเลือกแบบร่างหมวก จำนวน 15 แบบ

ตอนที่ 3 แบบคัดเลือกแบบร่างเสื้อคลุม จำนวน 15 แบบ

ตอนที่ 4 แบบคัดเลือกแบบร่างผ้าพันคอ จำนวน 15 แบบ

ตอนที่ 5 แบบคัดเลือกแบบร่างผ้ากันเปื้อน จำนวน 15 แบบ

3.1.3 ลวดลายต้นแบบสำหรับตกแต่งบนเครื่องแต่งกายเซฟ โดยอ้างอิงจากวิทยานิพนธ์เรื่อง “ทัศนคติของเซฟต่อการออกแบบชุดเซฟที่มีเอกลักษณ์ไทย เพื่อใช้ในครัวอาหารไทยที่มีลักษณะเป็นครัวเปิด” ปีการศึกษา 2554 ของนายเศกสรรค์ สุรพันธ์พิศิษฐ์ โดยผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาใหม่ทั้งแบบลวดลายและเทคนิคการปักของลาย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้คัดเลือก

3.1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย โดยผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกแบบร่างหมวก จำนวน 5 แบบ เสื้อคลุม จำนวน 5 แบบ ผ้าพันคอ จำนวน 5 แบบ และผ้ากันเปื้อน จำนวน 5 แบบ พร้อมเทคนิคการปักไหมลงบนลวดลายไทยจำนวน 1 แบบ หลังจากที่ถูกคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยจับคู่แบบเครื่องแต่งกายเซฟ ก่อนนำไปสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค จำนวน 5 ชุด

3.1.5 ตัดเย็บเครื่องแต่งกายเซฟ จำนวน 5 ชุด เพื่อนำไปสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย

3.1.6 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ การเข้าใช้บริการธุรกิจอาหาร

ตอนที่ 2 ข้อมูลการเข้าใช้บริการธุรกิจอาหาร

ตอนที่ 3 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย แบ่งออกเป็น 2 ด้านดังนี้

3.1.6.1. ด้านรูปแบบเครื่องแต่งกายเซฟ 1.การออกแบบ 2.ชนิดของผ้า และผิวสัมผัส 3.การตกแต่ง 4.ความสวยงามและทันสมัย

3.1.6.2 ด้านประโยชน์ใช้สอย 1.ความเหมาะสมและการนำไปใช้ 2.ภาพรวมของผลิตภัณฑ์

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale ตามแบบของ ลิเคิร์ท)

3.2 วิธีการ

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

ก) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอาหาร เช่น เซฟหรือผู้ประกอบการอาหารไทย, เจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจอาหาร

ข) กลุ่มผู้ประเมินความพึงพอใจ ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.2.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ก) ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอาหาร จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้อง

ข) ผู้ประเมินความพึงพอใจ ลูกค้าที่ใช้บริการห้างเซ็นทรัลสาขาปิ่นเกล้า โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 100 คน เชฟพ่อครัวหรือผู้ประกอบการอาหารไทย, ผู้ประกอบการธุรกิจอาหารไทย จำนวน 100 คน

3.2.2 วิธีการสร้างแบบสอบถาม

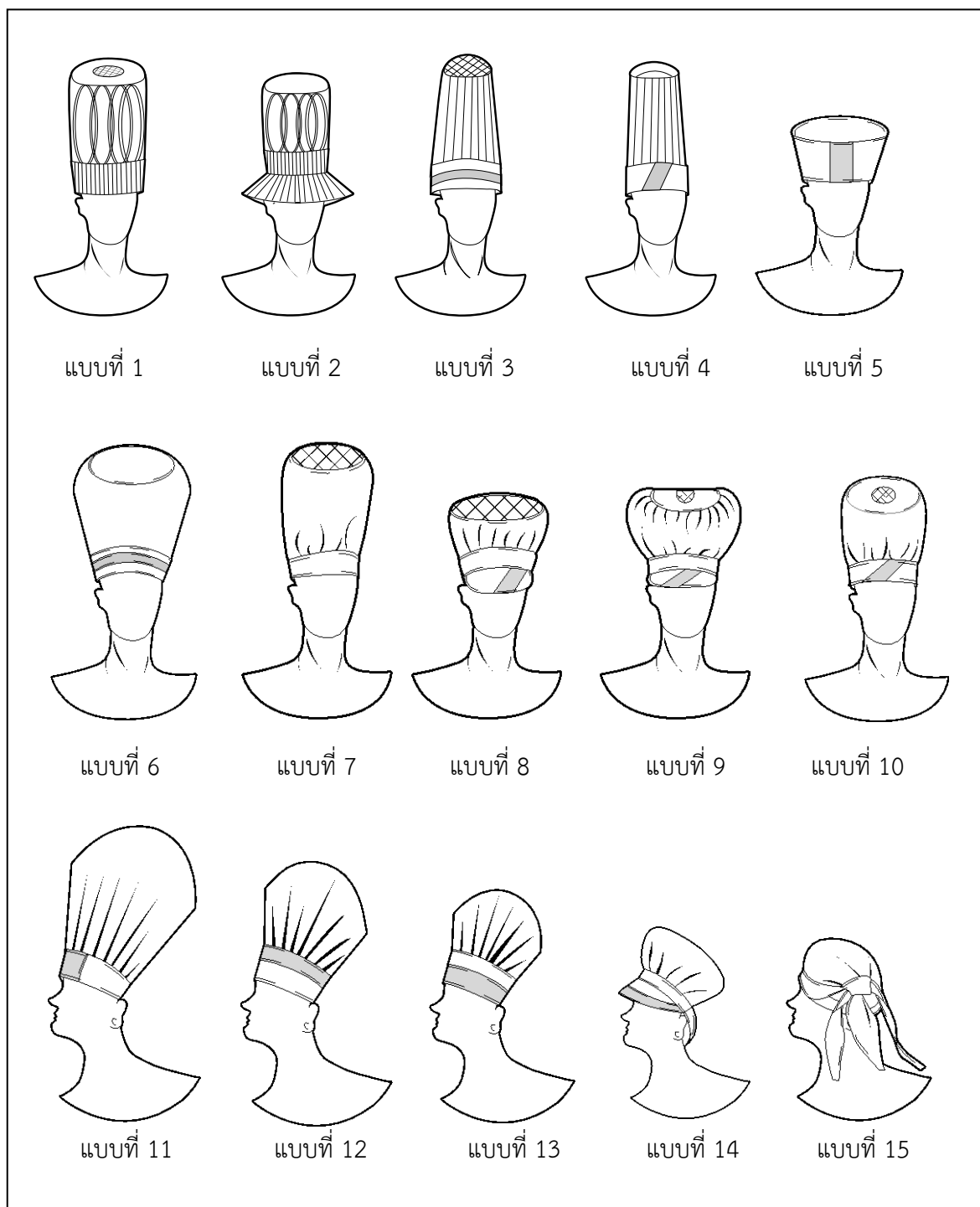
3.2.2.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.2 นำข้อมูลที่ได้มา สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการออกแบบชุดเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเชฟในครัวอาหารไทย และความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเชฟในครัวอาหารไทย

3.2.3 วิธีการสร้างแบบสอบถาม สำหรับการออกแบบชุดเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเชฟในครัวอาหารไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุป วิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบชุดเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเชฟในครัวอาหารไทย โดยเริ่มจากการร่างแบบหมวกจำนวน 15 แบบ ร่างแบบเสื้อคลุมจำนวน 15 แบบ ร่างแบบผ้าพันคอจำนวน 15 แบบ ร่างแบบผ้ากันเปื้อนจำนวน 15 แบบ รวมเป็นจำนวน 60 แบบ จากนั้นจึงนำไปสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อคัดเลือกแบบร่างหมวก เสื้อคลุม ผ้าพันคอและผ้ากันเปื้อน ตัวอย่างละ 5 แบบรวมเป็น 20 แบบ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำมาจับคู่ให้เป็นชุด จำนวน 5 ชุด แล้วจึงนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

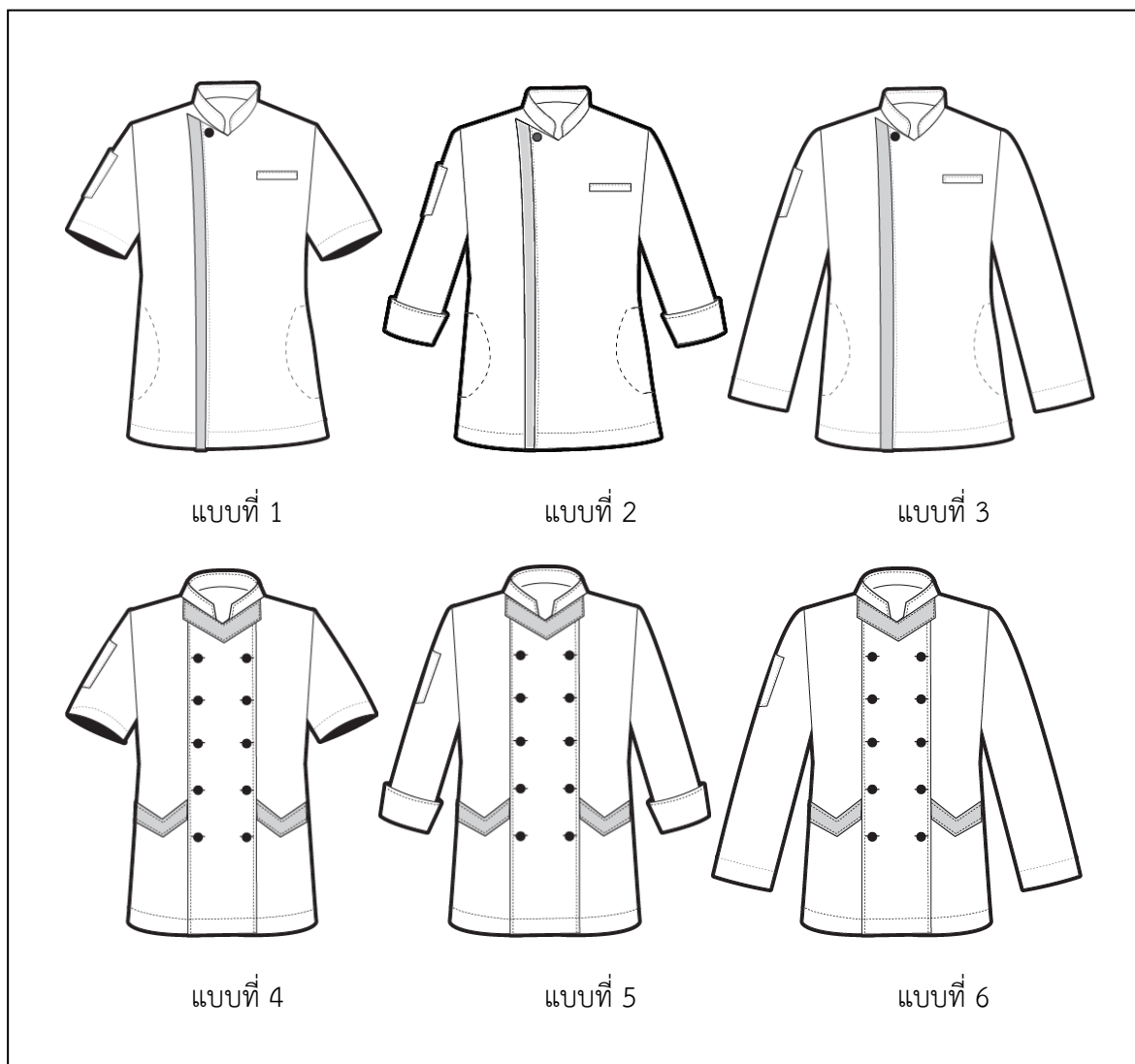
3.2.3.1 การออกแบบชุดเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเชฟในครัวอาหารไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก) การออกแบบหมวก ได้ร่างแบบหมวก จำนวน 15 แบบ จากนั้นให้
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยให้เลือก 5 แบบ ซึ่งมี
รายละเอียดดังนี้

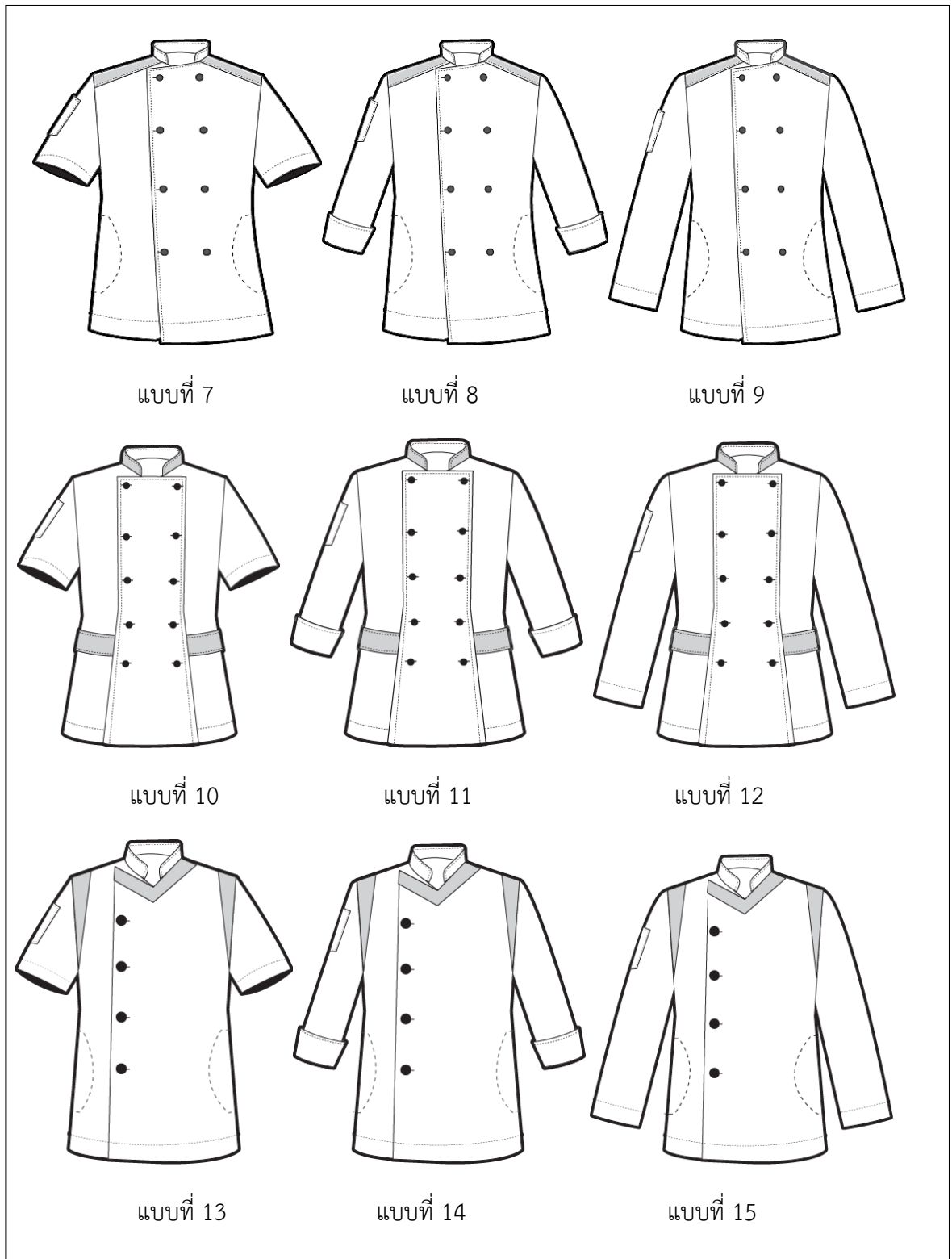

ภาพที่ 3.1 : แบบร่างหมวกใบที่ 1-15

ข) การออกแบบเสื้อคลุม ได้ร่างแบบเสื้อคลุม จำนวน 15 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยให้เลือก 5 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

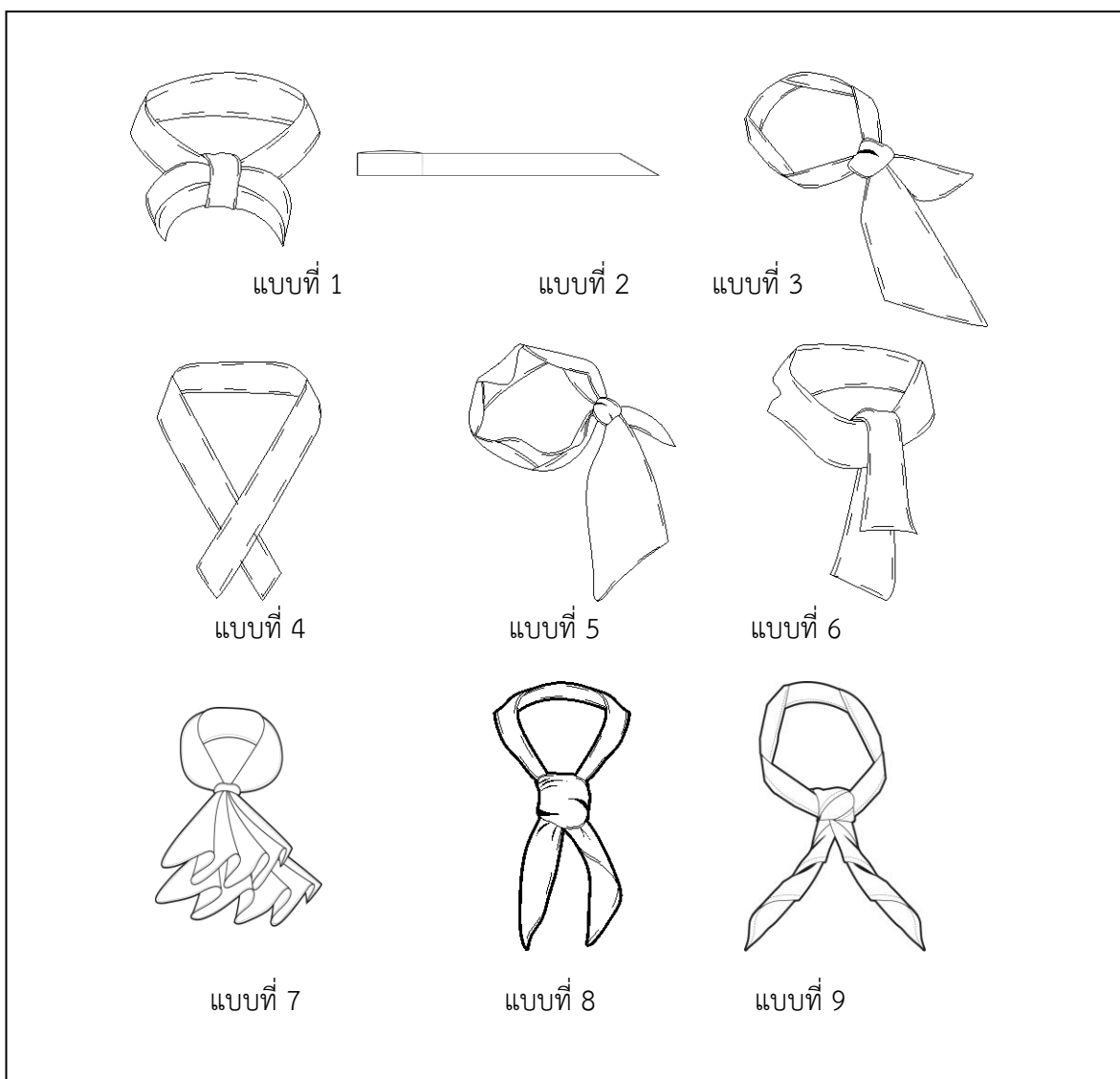
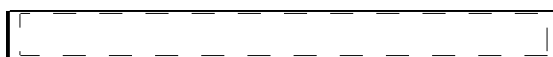
ภาพที่ 3.2 : แบบร่างเสื้อคลุมที่ 1-6

ภาพที่ 3.3 : แบบร่างเสื้อคลุมที่ 7-15

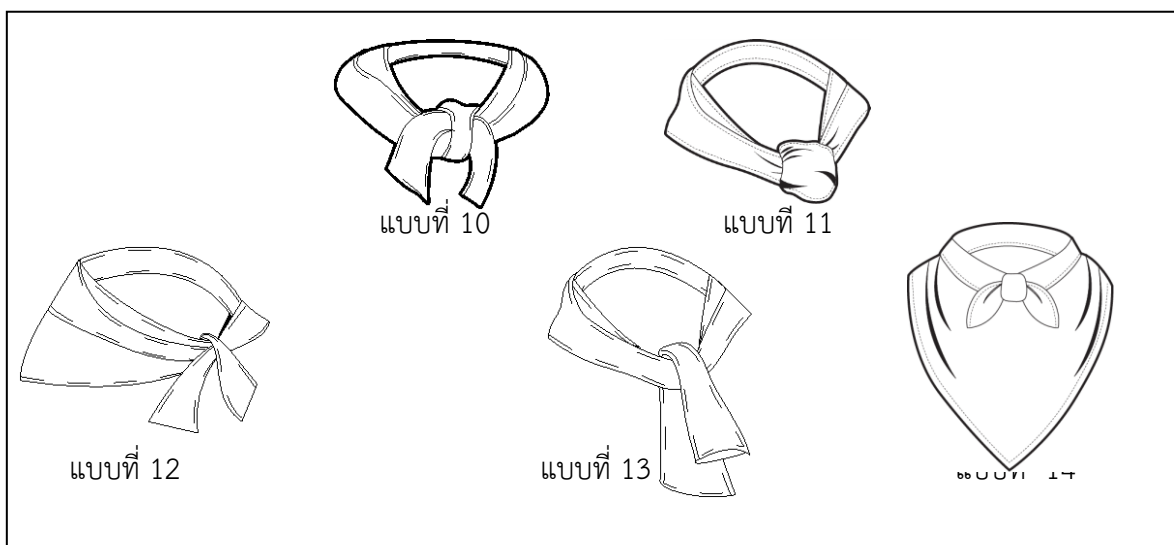
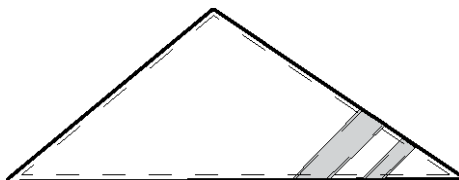
ค) การออกแบบผ้าพันคอ ได้ร่างแบบผ้าพันคอ จำนวน 15 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยให้เลือก 5 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบร่างผ้าพันคอจากการใช้ผ้าแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า

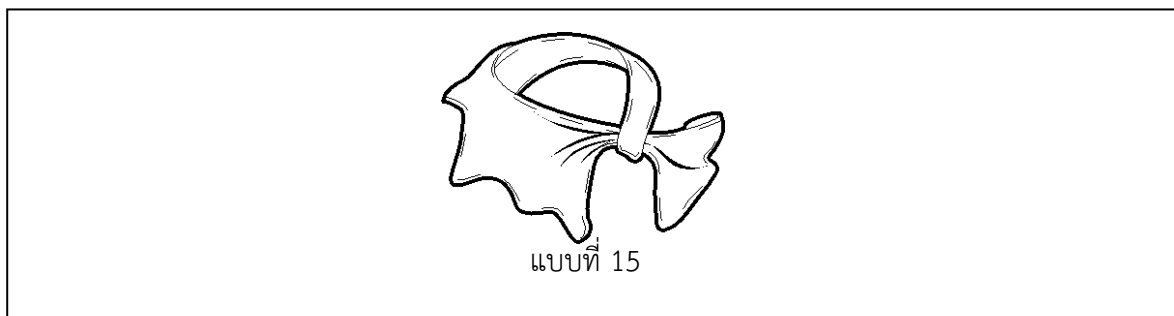
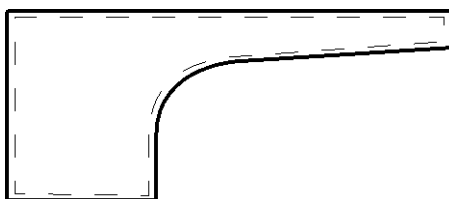
ภาพที่ 3.4 : แบบร่างผ้าพันคอที่ 1-9

2. แบบร่างผ้าพันคอจากการใช้ผ้าแบบสามเหลี่ยม

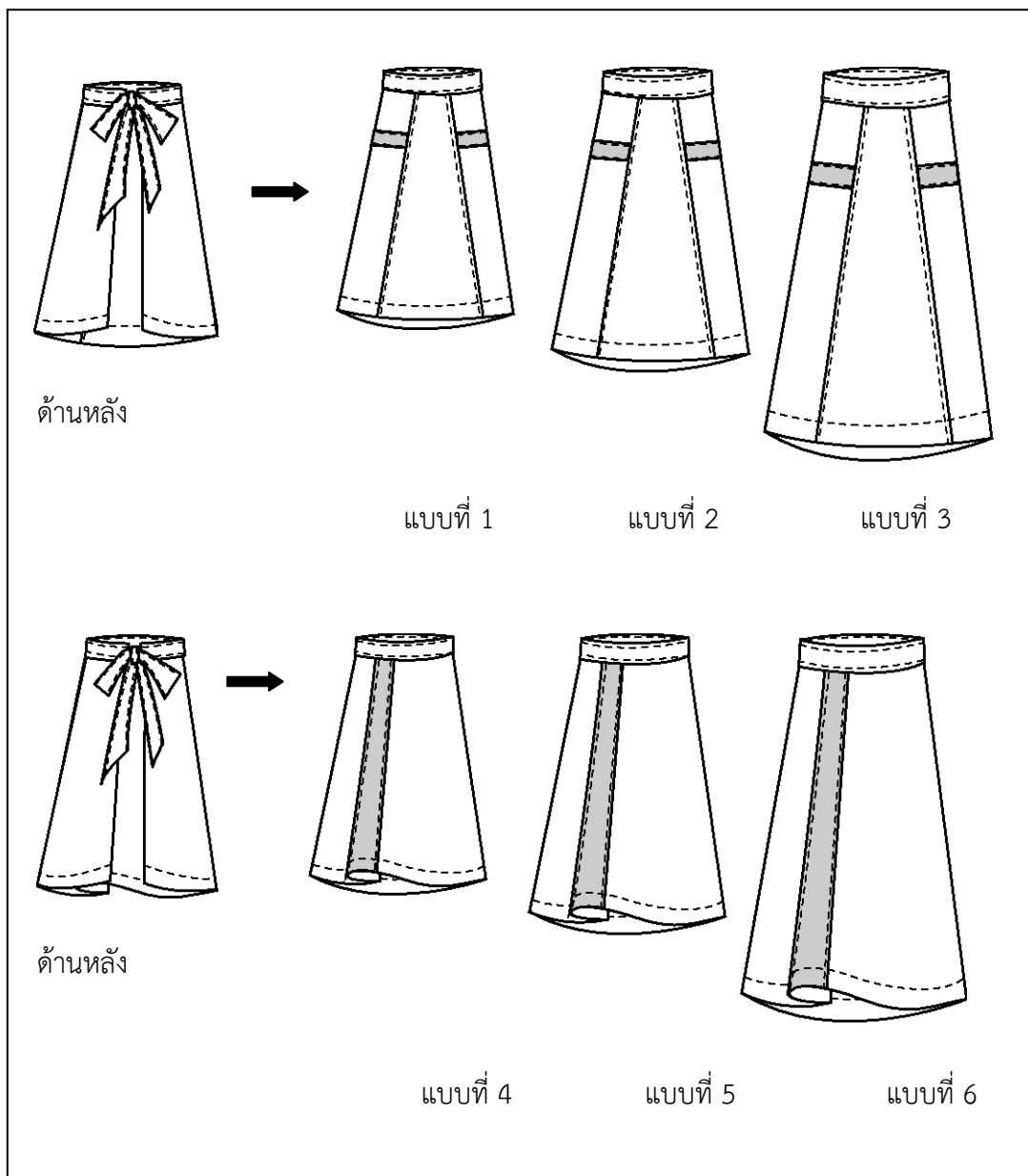
ภาพที่ 3.5 : แบบร่างผ้าพันคอที่ 10-14

3. แบบร่างผ้าพันคอจากการใช้ผ้าแบบตัว L

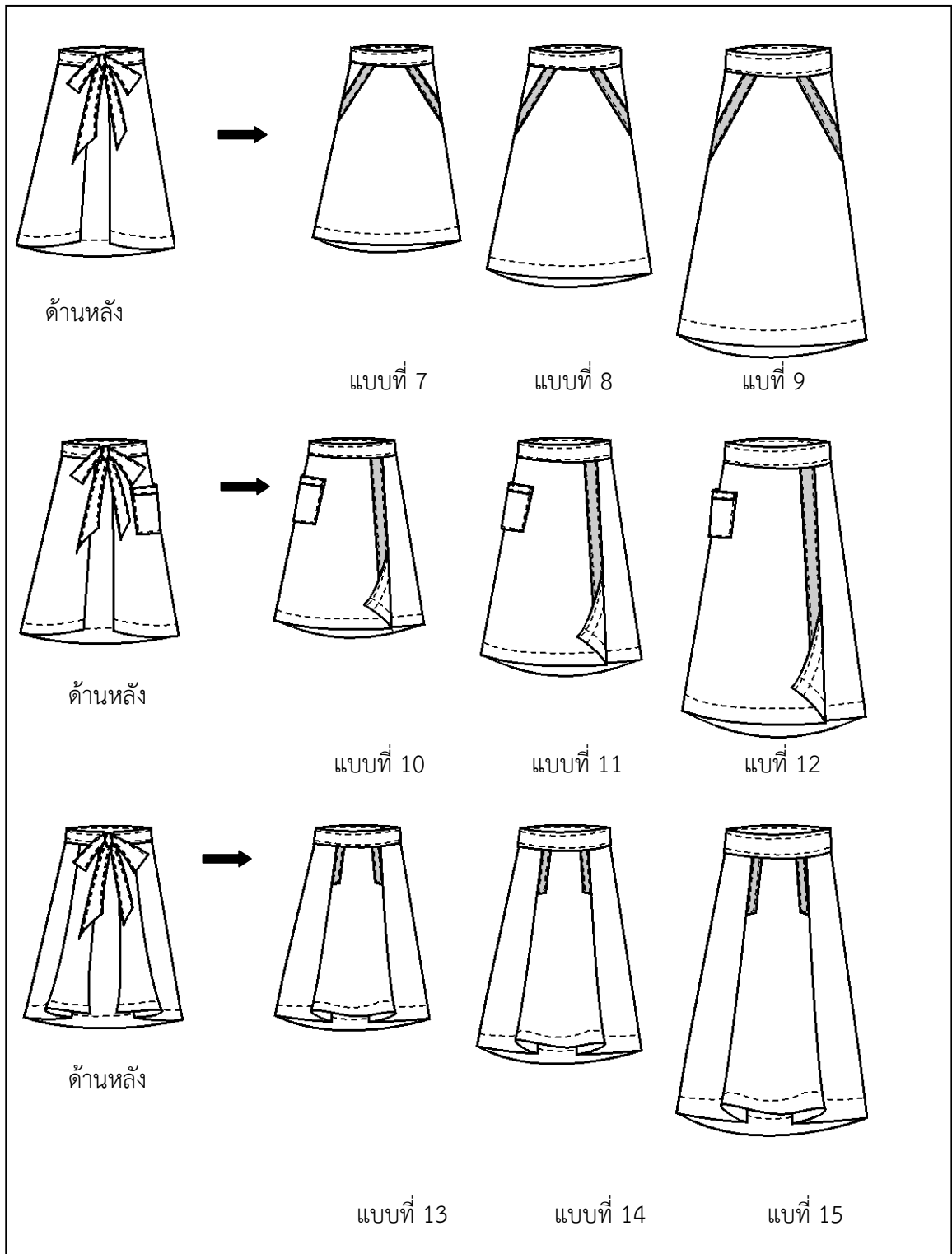

ภาพที่ 3.6 : แบบร่างผ้าพันคอที่ 15

ง) การออกแบบผ้ากันเปื้อน ได้ร่างแบบผ้ากันเปื้อน จำนวน 15 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยให้เลือก 5 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 3.7 : แบบร่างผ้ากันเปื้อนที่ 1-6

ภาพที่ 3.8 : แบบร่างผ้ากันเปื้อนที่ 7-15

3.2.3.2 ทำการคัดเลือกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย ได้แก่ หมวก เสื้อคลุม ผ้าพันคอและผ้ากันเปื้อน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก) ทำการคัดเลือกแบบหมวก จำนวน 15 แบบ ให้เหลือ 5 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณาคัดเลือกแบบที่เหมาะสม เพื่อจะนำไปจับคู่เป็นชุดเซฟ และนำไปตัดเย็บต่อไป ดังตารางที่ 3.1

ข) ทำการคัดเลือกแบบเสื้อคลุม จำนวน 15 แบบ ให้เหลือ 5 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณาคัดเลือกแบบที่เหมาะสม เพื่อจะนำไปจับคู่เป็นชุดเซฟ และนำไปตัดเย็บต่อไป ดังตารางที่ 3.2

ค) ทำการคัดเลือกแบบผ้าพันคอ จำนวน 15 แบบ ให้เหลือ 5 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณาคัดเลือกแบบที่เหมาะสม เพื่อจะนำไปจับคู่เป็นชุดเซฟ และนำไปตัดเย็บต่อไป ดังตารางที่ 3.3

ง) ทำการคัดเลือกแบบผ้ากันเปื้อน จำนวน 15 แบบ ให้เหลือ 5 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณาคัดเลือกแบบที่เหมาะสม เพื่อจะนำไปจับคู่เป็นชุดเซฟ และนำไปตัดเย็บต่อไป ดังตารางที่ 3.4

3.2.3.3 ตารางแสดงผลการคัดเลือกแบบร่างหมวก เสื้อคลุม ผ้าพันคอ ผ้ากันเปื้อน จำนวนแบบละ 5 แบบ รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 แบบ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยมีผลการคัดเลือกดังตารางที่ 3.1-3.4

ตารางที่ 3.1 ผลที่ได้จากการคัดเลือกแบบร่างหมวก จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ลำดับผู้เชี่ยวชาญ	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4	แบบที่ 5	แบบที่ 6	แบบที่ 7	แบบที่ 8	แบบที่ 9	แบบที่ 10	แบบที่ 11	แบบที่ 12	แบบที่ 13	แบบที่ 14	แบบที่ 15
ท่านที่ 1	✓							✓		✓		✓	✓		
ท่านที่ 2	✓		✓							✓		✓			✓
ท่านที่ 3		✓	✓	✓			✓						✓		
ท่านที่ 4	✓	✓	✓									✓			
ท่านที่ 5	✓	✓							✓	✓		✓			
รวม	4	3	3	1	0	0	1	1	1	3	0	4	2	0	1

จากตารางที่ 3.1 สรุปได้ว่าแบบร่างหมวดที่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้คัดเลือกแบบร่างหมวดจำนวน 5 แบบ โดยเรียงจากค่ามากที่สุดไปหาค่าน้อยที่สุดคือ แบบที่ 1, 12 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 4 คน และแบบที่ 1, 2, 10 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 3 คน

ตารางที่ 3.2 ผลที่ได้จากการคัดเลือกแบบร่างเสื่อคลุม จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ลำดับ ผู้เชี่ยวชาญ	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4	แบบที่ 5	แบบที่ 6	แบบที่ 7	แบบที่ 8	แบบที่ 9	แบบที่ 10	แบบที่ 11	แบบที่ 12	แบบที่ 13	แบบที่ 14	แบบที่ 15
ท่านที่ 1			✓			✓		✓				✓			✓
ท่านที่ 2		✓				✓			✓			✓			✓
ท่านที่ 3			✓		✓				✓					✓	✓
ท่านที่ 4			✓		✓	✓					✓	✓			
ท่านที่ 5			✓					✓	✓		✓	✓			✓
รวม	0	1	4	0	2	3	0	2	3	0	2	4	0	1	4

จากตารางที่ 3.2 สรุปได้ว่าแบบร่างเสื่อคลุมที่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้คัดเลือกแบบร่างเสื่อคลุมจำนวน 5 แบบ โดยเรียงจากค่ามากที่สุดไปหาค่าน้อยที่สุดคือ แบบที่ 3, 12, 15 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 4 คน และแบบที่ 6, 9 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 3 คน

ตารางที่ 3.3 ผลที่ได้จากการคัดเลือกแบบร่างผ้าพันคอ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ลำดับ ผู้เชี่ยวชาญ	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4	แบบที่ 5	แบบที่ 6	แบบที่ 7	แบบที่ 8	แบบที่ 9	แบบที่ 10	แบบที่ 11	แบบที่ 12	แบบที่ 13	แบบที่ 14	แบบที่ 15
ท่านที่ 1	✓	✓			✓			✓						✓	
ท่านที่ 2	✓				✓		✓					✓		✓	
ท่านที่ 3		✓		✓				✓				✓			
ท่านที่ 4	✓	✓		✓				✓		✓		✓			
ท่านที่ 5	✓				✓	✓						✓			✓
รวม	4	3	0	2	3	1	1	3	0	1	0	4	0	2	1

จากตารางที่ 3.3 สรุปได้ว่าแบบร่างผ้าพันคอที่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้คัดเลือกแบบร่างผ้าพันคอจำนวน 5 แบบ โดยเรียงจากค่ามากที่สุดไปหาค่าน้อยที่สุดคือ แบบที่ 1, 12 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 4 คน และแบบที่ 2, 5, 8 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 3 คน

ตารางที่ 3.4 ผลที่ได้จากการคัดเลือกแบบร่างผ้ากันเปื้อน จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

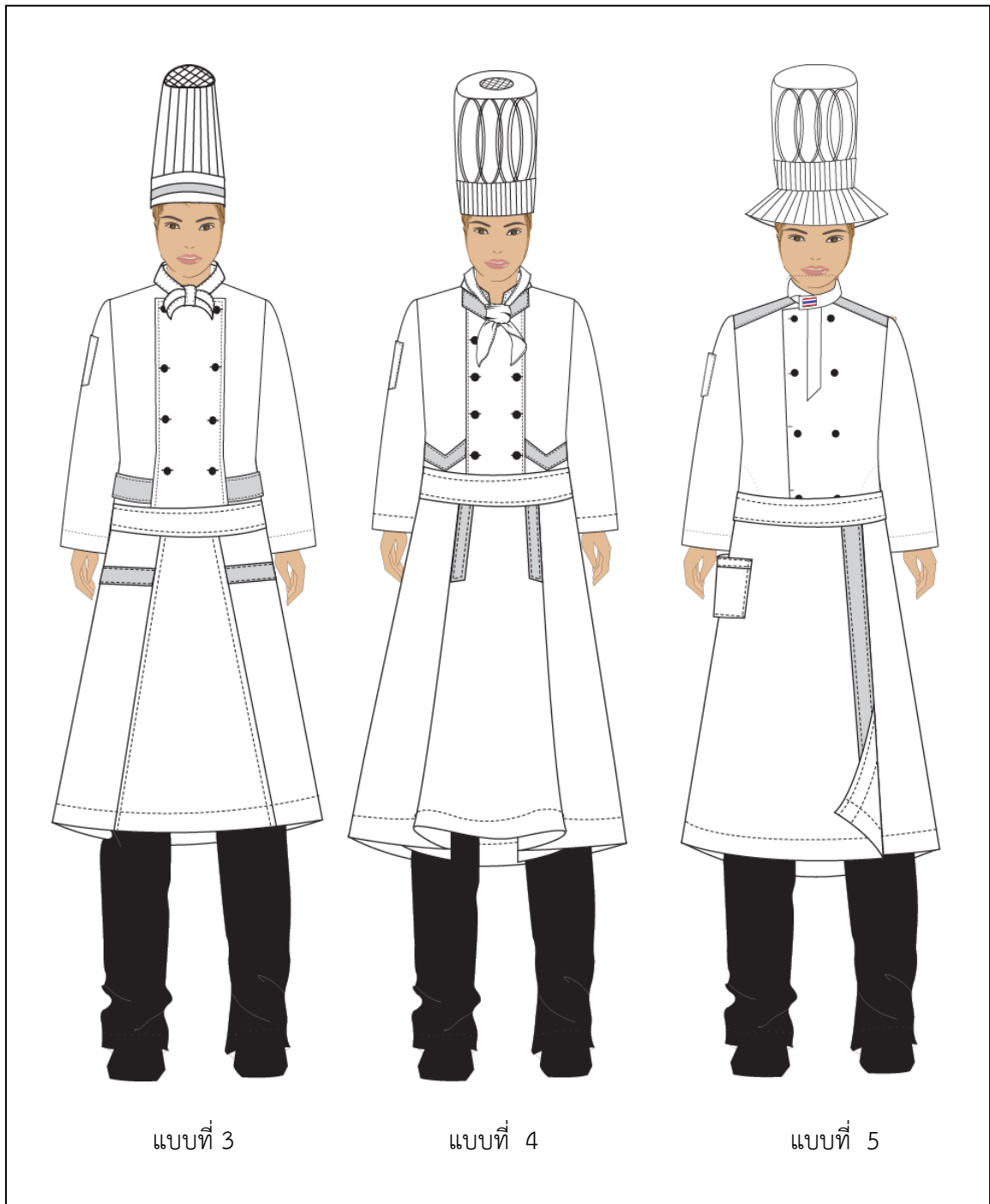
ลำดับ ผู้เชี่ยวชาญ	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3	แบบที่ 4	แบบที่ 5	แบบที่ 6	แบบที่ 7	แบบที่ 8	แบบที่ 9	แบบที่ 10	แบบที่ 11	แบบที่ 12	แบบที่ 13	แบบที่ 14	แบบที่ 15
ท่านที่ 1		✓			✓			✓						✓	✓
ท่านที่ 2				✓	✓			✓				✓			✓
ท่านที่ 3			✓		✓						✓	✓		✓	
ท่านที่ 4		✓	✓		✓							✓			✓
ท่านที่ 5			✓					✓		✓		✓			✓
รวม	0	2	3	1	4	0	0	3	0	1	1	4	0	2	4

จากตารางที่ 3.4 สรุปได้ว่าแบบร่างผ้ากันเปื้อนที่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้คัดเลือกแบบร่างผ้ากันเปื้อน จำนวน 5 แบบ โดยเรียงจากค่ามากที่สุดไปหาค่าน้อยที่สุดคือ แบบที่ 5, 12, 4 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 4 คน และแบบที่ 3, 8 มีผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 3 คน

3.2.3.4 ผลที่ได้จากการคัดเลือกแบบร่างหมวก เสื้อคลุม ผ้าพันคอ ผ่ากันเปื้อน จำนวนแบบละ 5 แบบ รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 แบบ ผู้วิจัยทำการจับคู่แบบชุดเชฟที่ผ่านการคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เมื่อนำไปจับคู่แล้วจะได้เครื่องแต่งกายเชฟทั้งสิ้นจำนวน 5 ชุดโดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 3.9 - 3.10

ภาพที่ 3.9 แบบจับคู่เครื่องแต่งกายเชฟ แบบที่ 1-2

ภาพที่ 3.10 แบบจับคู่เครื่องแต่งกายเชฟ แบบที่ 3-5

3.2.3.4 แบบเครื่องแต่งกายเซฟ จำนวน 5 ชุด ที่ผ่านการคัดเลือก และตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ โดยผ้าที่นำมาตัดเย็บในงานวิจัยครั้งนี้คือ m/c หมายถึง เส้นด้ายพุ่งเป็นเส้นด้ายไมโครไฟเบอร์ (Microfiber) และเส้นด้ายยืนเป็นเส้นด้าย ฝ้าย(cotton) ซึ่งผ้าชนิดนี้มีคุณสมบัติที่ดีคือ ฝ้ายมีความอ่อนนุ่มแม้จะใช้งานไปแล้วหลายครั้งเส้นใยฝ้ายมีความทนทาน ซึบซับน้ำได้ดีและดูดซึมน้ำได้รวดเร็ว สามารถดักจับสิ่งสกปรกหรือฝุ่นละอองได้ง่าย โดยทำความสะอาดง่ายและประหยัดเวลาในการทำความสะอาด นอกจากนี้ยังทำความสะอาดด้วยน้ำธรรมดาได้ในกรณีเช็ดฝุ่นละอองธรรมดาหรือทำความสะอาดด้วยน้ำสบู่อุณหภูมิสำหรับซักผ้าหรือผงซักฟอกธรรมดานำมาผสมน้ำอุ่น ในกรณีที่เช็ดทำความสะอาดสิ่งสกปรกจำนวนมากหรือคราบมัน คราบฝังแน่น ด้วยข้อดีต่างๆในเรื่องการดูแลรักษาและความสะอาดที่ง่ายและสวมใส่สบาย จึงนำผ้าชนิดนี้มาใช้ในงานวิจัย พร้อมใช้สีขาว เนื่องจากสีขาวเป็นสีที่บ่งบอกถึงความสะอาดและเป็นสีที่นิยมในการนำมาใช้เป็นเครื่องแต่งกายเซฟ(บริษัท พูลเมทอล เทคโนโลยี จำกัด 2555) โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 3.11 – 3.15

ก) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 1

ภาพที่ 3.11 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 1

ข) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 2

ภาพที่ 3.12 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 2

ค) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 3

ภาพที่ 3.13 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 3

ง) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 4

ภาพที่ 3.14 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 4

จ) ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 5

ภาพที่ 3.15 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบเครื่องแต่งกายเชฟ ชุดที่ 5

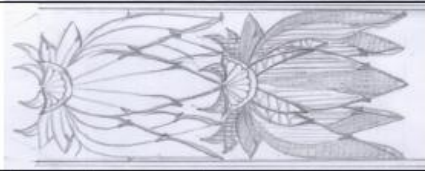

3.3. ลวดลายต้นแบบ

ลวดลายต้นแบบที่ใช้ตกแต่งชุดเซฟเหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทย อ้างอิงจากจากวิทยานิพนธ์เรื่อง “ทัศนคติของเซฟต่อการออกแบบชุดเซฟที่มีเอกลักษณ์ไทย เพื่อใช้ในครัวอาหารไทยที่มีลักษณะเป็นครัวเปิด” ปีการศึกษา 2554 ของนายเศกสรรค์ สุรพันธ์พิศิษฐ์ ซึ่งได้ผ่านการออกแบบและคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ผลการออกแบบผลการคัดเลือก ลวดลายและสีไหมดังนี้

3.3.1 ผลการออกแบบลายไทยและสีไหมปักที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย

3.3.1.1. แรงบันดาลใจในการออกแบบ แรงบันดาลใจในการออกแบบ ใช้แนวทางจากการสอบถามทัศนคติของเซฟที่มีต่อเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ปฏิบัติงานในครัวอาหารไทย และได้นำผลของข้อคิดเห็นบางประการที่เกี่ยวข้องกับงานการออกแบบมาใช้ จำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ

ก) การออกแบบลวดลายไทยเพื่อใช้ตกแต่งลงบนชุดเซฟ ซึ่งรายละเอียดของการออกแบบลายไทยได้ถูกคลี่คลายตามวิธีการด้านการออกแบบ ให้มีความลงตัวในแง่ของการใช้งานและความสวยงาม โดยมีที่มาจากลายไทยที่ตกแต่งอยู่ตามส่วนต่างๆ ของสถาปัตยกรรมไทย และเส้นกรอบนอก หรือ ภาพเงา (Sillouette) ของสถาปัตยกรรมไทย จึงได้แบบลายไทยทั้ง 5 แบบ คือ ลายเกลียว ลายประจายามกำมปู ลายรักร้อย ลายก้านต่อดอก และ ลายดอกซีกดอกซ้อน แสดงดังภาพที่ 3.16

ชื่อลาย	ลายเส้นแบบลวดลายไทยที่ออกแบบเพื่อใช้ตกแต่งลงบนชุดเซฟ
ลายเกลียว	
ลายประจำยาม ก้ามปู	
ลายจักร้อย	
ลายก้านต่อดอก	
ลายดอกซีก ดอกซ้อน	

ภาพที่ 3.16 : ลายเส้นแบบลวดลายไทยที่ออกแบบเพื่อใช้ตกแต่งลงบนชุดเซฟจำนวน 5 แบบ
ที่มา : เศกสรรค์, 2554

ซึ่งจากภาพที่ 3.16 ผู้วิจัยเลือกใช้ลายหน้ากระดานทั้งห้าแบบมาตกแต่งบนชุดเซฟ โดยที่ได้พิจารณาลายที่มีต้นแบบมาจากลายเดิม คือ ลายก้านต่อดอกใบเทศ ซึ่งเป็นศิลปะรัตนโกสินทร์ โดยพระเทวาริณมิต (ภาพที่ 2.9) ลายเกลียว ซึ่งเป็น ศิลปะอยุธยา จาก เจดีย์ทรงปราสาทองค์เล็ก วัดโลกยสุธา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สมัยราวครึ่งหลังพุทธศตวรรษที่ 22 (ภาพที่ 2.7) ซึ่งเป็นลายดอกวงกลม และเส้นเฉียง โดยเปลี่ยนลายดอกวงกลมของเดิมเป็นลายดอกพุดตาน ซึ่งเป็นศิลปะรัตนโกสินทร์ตอนต้น และลายดอกพุดตานที่ใช้เป็นลายดอกพุดตานประดิษฐ์

การประดิษฐ์ลายดอกซีกดอกซ้อน มีต้นแบบมาจากจารึกบนแผ่นหิน พระแท่นมั่งคิลบาตร ซึ่งเป็นศิลปะสุโขทัย จากพิพิธภัณฑสถานพระบรมหาราชวัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร และลายดอกซีกดอกซ้อน ซึ่งเป็นศิลปะอยุธยา จากเจดีย์ทรงยอดกลีบมะเฟืองหมายเลข 6 ข วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดลพบุรี สมัยต้นพุทธศตวรรษที่ 20 [สันติ (2535) และ ภาพที่ 2.6]

ส่วนการประดิษฐ์ลายรักร้อยดอกกระดังงา มีต้นแบบมาจากลายรักร้อยลายดอกไม้ ซึ่งเป็นศิลปะรัตนโกสินทร์ โดยพระเทวภินิมิต พุทธศักราช 2486 และลายรักร้อยดอกไม้ปูนปั้น ซึ่งเป็นศิลปะสุโขทัย - ล้านนา จากผนังด้านทิศใต้ วัดนางพญา ศรีสังขนาลัย สมัยราวปลายพุทธศตวรรษที่ 20 ผู้วิจัยได้แรงบันดาลใจจากลายดอกไม้ ที่เป็นสัญลักษณ์ของสายการบินประจำประเทศไทย คือ สัญลักษณ์ดอกจปีประดิษฐ์ ใช้ดอกกระดังงาไทยพืชในวงศ์กระดังงาเช่นเดียวกับจปี ได้ลายรักร้อยดอกกระดังงาไทย (ภาพที่ 2.8) และได้ต้นแบบลายประจำยามกำมปู จากลายประจำยามกำมปู ซึ่งมีดวงวงกลมสลัปลีเหลี่ยมขนมเปียกปูน จากปูนปั้น เป็นศิลปะ อยุธยา ที่วัดสัมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศตวรรษที่ 20 และลายประจำยาม กำมปู ดวงวงรี สลัปลีเหลี่ยมขนมเปียกปูน จากปูนปั้น ซึ่งเป็นศิลปะอยุธยา มาตรฐานพระ พุทธรูปเมรุทิศเมรุมุม วัดชัยวัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช 2173 รัชกาลสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง ทั้งสองแบบมาเป็นต้นแบบลายให้ผู้วิจัยได้ผสมผสานรายละเอียดของลวดลาย และออกแบบใหม่โดยมีดอกพุดตาน ซึ่งเป็นศิลปะรัตนโกสินทร์ตอนต้น ดวงวงกลมแทนดวงวงกลมและวงรีเติมในลายรวมทั้งประดิษฐ์ลายประจำยาม และลายกำมปูใหม่

ข) การใช้สีใหม่ปัก จากผลการสอบถามทัศนคติของเซฟ พบว่า สีที่แสดงออกถึงความเป็นไทย คือสีทอง ดังนั้นจึงเลือกใช้สีทองของสถาปัตยกรรมไทย ซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทยอย่างชัดเจน ดังเห็นได้จากสีทองที่มีอยู่ในวัดไทย พระบรมหาราชวัง และในส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยรวมทั้งภาพวาดจิตรกรรมฝาผนัง ทั้งนี้ได้จำแนกสีทองออกมาเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มสีทองที่มีความสุกปลั่ง เกิดจากวัสดุแวววาวสะท้อนแสง จำพวกโลหะและกระเบื้องเคลือบ ตกแต่งอยู่ในเครื่องสูง เครื่องลายอง เช่น ช่อฟ้า รวยระกา ใบระกานาคสะดุ้งหรือวงไอยรา และหางหงส์ ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เลื่อมพราย มีชีวิตชีวาด้วยสีทอง-ส้ม (Golden Ochre) คือสีใหม่ # 6058 สีส้ม(Sunshine) คือสีใหม่ # 6052 และ สีอำพัน (Bright Orange) คือสีใหม่ # 6054

2. กลุ่มสีทองหม่นที่แวววาวไม่มากนัก มีที่มาจากวัสดุงานไม้ลงรักปิดทองและปูนปั้นปิดทอง ให้ความรู้สึกกระด้าง ไม่สะท้อนตา หรุหราแบบของโบราณ สงบนิ่งเย็นหยัดผ่านกาลเวลา มีมนต์ขลัง ด้วยสีครีม-ทอง (Sand) คือสีใหม่ # 6087 สีน้ำตาลทองอ่อน (Blonde) คือสีใหม่ # 6083 และ สีทองขุ่น (Muted Yellow) คือสีใหม่ # 6055

3. กลุ่มสีทงนวลบนภาพวาดจิตรกรรมฝาผนัง สีทงจากเครื่อง แต่งกาย

ของทวยเทพและนางอัปสร เป็นสีทงที่บางเบา ละเอียदनวลตา ไม่แวววาวมากนัก ด้วย สีเหลืองอ่อน (Natural Wheat) คือ สีไหม # 6065 สีเหลือง-น้ำตาล (Natural Ochre) คือสีไหม # 6085 และสีน้ำตาล-ทอง (Rich Earth) คือสีไหม # 6076

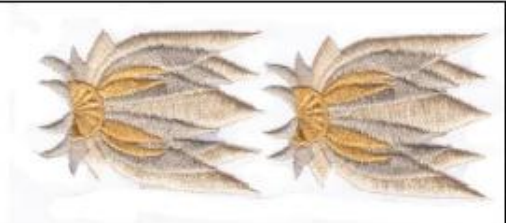
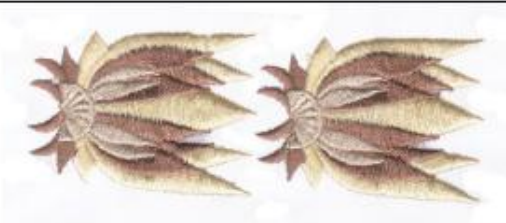

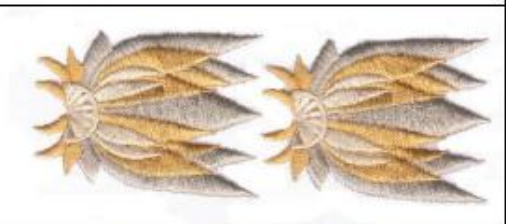

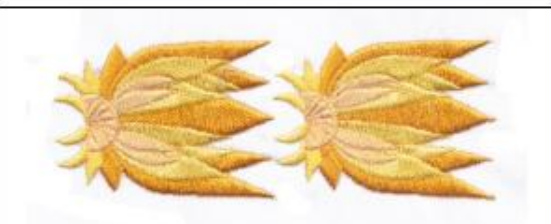
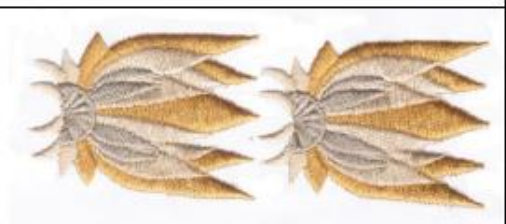
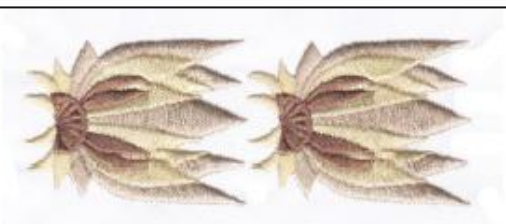
การใช้ไหมปักกลุ่มสีเดียวกันทำให้เกิดสีของลายปักที่มีลวดลายประทับใจผู้มองเห็นแตกต่างกันไป จากการวางลำดับการสลับสีไหมแตกต่างกัน 3 กลุ่มสี และ แต่ละกลุ่มสีไหมมีการวางลำดับการสลับสีไหมไว้ 3 สี เพื่อใช้ปักลายแต่ละลาย ทำให้ ได้สีต่างกัน 9 สี เป็นลำดับ ดังนี้ สีที่ 1 ใช้ไหมปักสี # 6058 # 6052 # 6054 สีที่ 2 ใช้ไหมปักสี # 6052 # 6054 # 6058 สีที่ 3 ใช้ไหมปักสี # 6054 # 6058 # 6052 สีที่ 4 ใช้ไหมปักสี # 6087 # 6083 # 6055 สีที่ 5 ใช้ไหมปักสี # 6083 # 6055 # 6087 สีที่ 6 ใช้ไหมปักสี # 6055 # 6087 # 6083 สีที่ 7 ใช้ไหมปักสี # 6065 # 6076 # 6085 สีที่ 8 ใช้ไหมปักสี # 6076 # 6085 # 6065 และ สีที่ 9 ใช้ไหมปักสี # 6085 # 6065 # 6076 แสดงดังภาพที่ 3.17-3.21 ตามลำดับ

 <p>คำอธิบาย: C:\Documents and Settings\XP\Desktop\ลายไทย สแกนลายใหม่ไกล ลำปา 1.jpg</p>		
สีที่ 1 ใช้ไหมปักสี # 6058 # 6052 # 6054	สีที่ 4 ใช้ไหมปักสี # 6087 # 6083 # 6055	สีที่ 7 ใช้ไหมปักสี # 6065 # 6076 #6085
		
สีที่ 2 ใช้ไหมปักสี # 6052 # 6054 # 6058	สีที่ 5 ใช้ไหมปักสี # 6083 # 6055 # 6087	สีที่ 8 ใช้ไหมปักสี # 6076 # 6085# 6065
		
สีที่ 3 ใช้ไหมปักสี # 6054 # 6058 # 6052	สีที่ 6 ใช้ไหมปักสี # 6055# 6087 # 6083	สีที่ 9 ใช้ไหมปักสี # 6085# 6065 # 6076

ภาพที่ 3.17 : ลายเกลียวปักด้วยไหม 9 สี
ที่มา : เศกสรรค์, 2554

		
ลิตี 1 ใช้ไหมปักลิตี # 6058 # 6052 # 6054	ลิตี 4 ใช้ไหมปักลิตี # 6087 # 6083 # 6055	ลิตี 7 ใช้ไหมปักลิตี # 6065 # 6076 # 6085
		
ลิตี 2 ใช้ไหมปักลิตี # 6052 # 6054 # 6058	ลิตี 5 ใช้ไหมปักลิตี # 6083 # 6055	ลิตี 8 ใช้ไหมปักลิตี # 6085 # 6065 # 6076
		
ลิตี 3 ใช้ไหมปักลิตี # 6054 # 6058 # 6052	ลิตี 6 ใช้ไหมปักลิตี # 6055 # 6087 # 6083	ลิตี 9 ใช้ไหมปักลิตี # 6085 # 6065 # 6076

ภาพที่ 3.18 : ลายประจายามกำมปู ปักด้วยไหม 9 ลิตี
 ที่มา : เศกสรรค์, 2554

		
สีที่ 1 ใช้ไหมปักสี # 6058 # 6052 # 6054	สีที่ 4 ใช้ไหมปักสี # 6087 # 6083 # 6055	สีที่ 7 ใช้ไหมปักสี # 6065 # 6076 # 6085
		
สีที่ 2 ใช้ไหมปักสี # 6052 # 6054 # 6058	สีที่ 5 ใช้ไหมปักสี # 6083 # 6055 # 6087	สีที่ 8 ใช้ไหมปักสี # 6076 # 6085 # 6065
		
สีที่ 3 ใช้ไหมปักสี # 6054 # 6058 # 6052	สีที่ 6 ใช้ไหมปักสี # 6055 # 6087 # 6083	สีที่ 9 ใช้ไหมปักสี # 6085 # 6065 # 6076

ภาพที่ 3.19 : ลายรักร้อยปักด้วยไหม 9 สี
ที่มา : เศกสรรค์, 2554

		
สีที่ 1 ใช้ไหมปักสี # 6058 # 6052 # 6054	สีที่ 4 ใช้ไหมปักสี # 6087 # 6083 # 6055	สีที่ 7 ใช้ไหมปักสี # 6065 # 6076 # 6085
		
สีที่ 2 ใช้ไหมปักสี # 6052 # 6054 # 6058	สีที่ 5 ใช้ไหมปักสี # 6083 # 6055 # 6087	สีที่ 8 ใช้ไหมปักสี # 6076 # 6085 # 6065
		
สีที่ 3 ใช้ไหมปักสี # 6054 # 6058 # 6052	สีที่ 6 ใช้ไหมปักสี # 6055 # 6087 # 6083	สีที่ 9 ใช้ไหมปักสี # 6085 # 6065 # 6076

ภาพที่ 3.20 : ลายก้านต่อดอกปักด้วยไหม 9 สี
ที่มา : เศกสรรค์, 2555

		
สีที่ 1 ใช้ไหมปักสี # 6058 # 6052 # 6054	สีที่ 4 ใช้ไหมปักสี # 6087 # 6083 # 6055	สีที่ 7 ใช้ไหมปักสี # 6065 # 6076 # 6085
		
สีที่ 2 ใช้ไหมปักสี # 6052 # 6054 # 6058	สีที่ 5 ใช้ไหมปักสี # 6083 # 6055 # 6087	สีที่ 8 ใช้ไหมปักสี # 6076 # 6085 # 6065
		
สีที่ 3 ใช้ไหมปักสี # 6054 # 6058 # 6052	สีที่ 6 ใช้ไหมปักสี # 6055 # 6087 # 6083	สีที่ 9 ใช้ไหมปักสี # 6085 # 6065 # 6076

ภาพที่ 3.21 : ลายดอกซีกดอกซ้อนปักด้วยไหม 9 สี
ที่มา : เศกสรรค์, 2555

3.3.2 ผลการเลือกลดตายและสีไหมปักของผู้เชี่ยวชาญ

จากการคัดเลือกแบบลายไทยและสีไหมปักเย็บลดตายที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารและ ธุรกิจบริการอาหารจำนวน 7 ท่าน เป็นเครื่องมือ พิจารณาตรวจสอบและให้คะแนนความพึงพอใจด้านประสาทสัมผัสที่มองเห็นของสิ่งทดลองจากแบบร่างที่นำเสนอ ด้วยการทดสอบความพึงพอใจด้านประสาทสัมผัสแบบ Hedonic Scale 9 points ได้ผลแสดงดังตารางที่ 3.5 และตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจแบบลายไทย

ลายไทย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1.ลายเกลียว	6.587 _b	2.029
2.ลายประจายามกำมปู	6.349 _b	1.969
3.ลายรักร้อย	5.825 _b	2.420
4.ลายก้านต่อดอก	7.397 _a	1.326
5.ลายดอกซีกดอกซ้อน	6.286 _b	2.128

หมายเหตุ : ตัวอักษร a,b กากับค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.05$)

จากตารางที่ 3.5 แสดงให้เห็นว่า แบบลายไทยลายก้านต่อดอก มีค่าคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยสูงสุดเป็น 7.397 ± 1.326 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับ ค่าคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยของลายไทยอีก 4 แบบ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 9 ซึ่งลายก้านต่อดอกไบเทศ เป็นศิลปรัตนโกสินทร์ โดยพระเทวภินิมิต และ ลายก้านต่อดอกเป็นลายที่มีความต่อเนื่อง มีลักษณะความเป็นไทยที่โดดเด่นและชัดเจนที่สุด

และจากตารางที่ 3.6 แสดงให้เห็นว่าสีไหมปักมีผลต่อค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยสีไหมปักสีที่ 1, 2, 3 และ 8 มีค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เป็น 5.743 ± 2.174 ; 5.629 ± 2.426 ; 5.914 ± 2.264 และ 6.600 ± 2.005 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุด

และจากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าสีไหมปักมีผลต่อค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยสีไหมปักสีที่ 1, 2, 3 และ 8 มีค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เป็น 5.743 ± 2.174 ; 5.629 ± 2.426 ; 5.914 ± 2.264 และ 6.600 ± 2.005 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 3.6 ค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจแบบสีไหมปัก

สีไหมปัก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สีที่ 1 สี # 6058 # 6052 #6054	5.743 cd	2.174
สีที่ 2 สี # 6052 # 6054 # 6058	5.629 d	2.426
สีที่ 3 สี # 6054 # 6058 # 6052	5.914 bcd	2.264
สีที่ 4 สี # 6087 # 6083 # 6055	6.714 abc	1.824
สีที่ 5 สี # 6083 # 6055 # 6087	7.086 a	1.687
สีที่ 6 สี # 6055# 6087 # 6083	6.943 ab	1.626
สีที่ 7 สี # 6065 # 6076 # 6085	7.029 a	2.093
สีที่ 8 สี # 6076 # 6085# 6065	6.600 abcd	1.897
สีที่ 9 สี # 6085# 6065 # 6076	6.743 abc	2.005

หมายเหตุ : ตัวอักษร a,b,c,d กากับค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.05$)

แต่อย่างไรก็ตามค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของสีไหมทั้ง 6 สี นอกเหนือจากสี

ที่ 1, 2 และ 8 มีค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยทั้งนี้จะเห็นได้ว่าค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของสีที่ 5 และสีที่ 7 มีค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจเป็น 7.086 ± 1.687 และ 7.029 ± 2.093 ซึ่งเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจมากที่สุด และ เป็นสีไหมปักสี # 6083 # 6055 # 6087 และสีไหมสี # 6065 # 6076 # 6085 ตามลำดับ

นั่นคือ การเลือกสีไหมปักสีที่ 5 ซึ่งได้รับค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดและมีความเบี่ยงเบนของคะแนนต่ำกว่า เพียงสี่เดียวเพื่อใช้ในการศึกษาในขั้นตอนต่อไป ซึ่งเป็นกลุ่มสีไหมที่ใช้ไหมปักสีน้ำตาลทองอ่อน สีทองชุ่น และสีครีม-ทอง ของกลุ่มสีทองหม่นที่แวววาวไม่มากนัก ทำให้ลวดลาย มองดูสวยหรูไม่ฉูดฉาดสายตา

3.3.3 สรุปผลการออกแบบลายได้ดังนี้

3.3.3.1 ผลการออกแบบลายไทย พบว่า แบบลายไทยลายก้านต่อดอก มีค่าคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยสูงสุดเป็น 7.397 ± 1.326 ซึ่งลายก้านต่อดอกเป็นลายที่มีความต่อเนื่อง มีลักษณะความเป็นไทยที่โดดเด่นและชัดเจนที่สุด

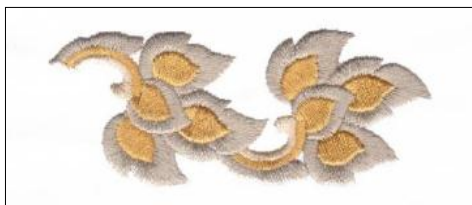
3.3.3.2 ผลการออกแบบสีไหมปัก พบว่า สีไหมปักสี # 6083 #6055#6087

มีค่าคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยเป็น 7.086 ± 1.687 ซึ่งเป็นค่ามากที่สุด นั่นคือ เป็นลายที่มีใช้ไหมปักสี น้ำตาลทองอ่อน สีทองชุ่น และสีครีม-ทอง ซึ่งเป็นสีไหมกลุ่มสีทองหม่นที่แวววาวไม่มากนัก มีความเหมาะสมที่สุด

3.3.3.3 ผลการออกแบบการวางลวดลายไทยลงบนชุดเซฟ พบว่า การวางลวดลายไทยแบบที่ 8 มีค่าคะแนนความพึงพอใจมากที่สุดเป็น 8.000 ± 0.817 ซึ่งเป็นแบบที่ตกแต่งลายไทยเป็นเส้นตรงจากกึ่งกลางไหล่ด้านซ้าย ตรงลงมาที่เอวทำมุมแหลมพาดขึ้นไปที่บ้านหน้าที่แขนขวา ต่อเนื่องไปที่แขนเสื้อโดยรอบ จบที่ตะเข็บใต้ท้องแขน ส่วนผ้ากันเปื้อนตกแต่งเป็นเส้นขนานกับเส้นทแยงบนเสื้อ ปลายด้านหนึ่งบรรจบที่ขอบของจีบด้านหน้าที่ชายผ้ากันเปื้อน ด้านหลังพาดขึ้นไปจบที่ริมผ้ากันเปื้อนด้านขวา

3.3.4 การพัฒนาลาย จากผลข้างต้นทางผู้วิจัยนำลวดลายที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาพัฒนาต่อเพื่อให้เกิดความอ่อนช้อยของลาย และปรับการปักลวดลายเพื่อให้ลวดลายดูมีมิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.3.4.1 สีไหม ผู้วิจัยได้ทำการนำชุดสีไหมเดิมโดยอ้างอิงจากวิทยานิพนธ์เรื่อง “ทัศนคติของเซฟต่อการออกแบบชุดเซฟที่มีเอกลักษณ์ไทย เพื่อใช้ในครัวอาหารไทยที่มีลักษณะเป็นครัวเปิด” ปีการศึกษา 2554 ของนายเศกสรรค์ สุรพันธ์พิศิษฐ์ มาให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกกลุ่มสีไหมใหม่ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญได้เสนอให้เลือกกลุ่มสีที่มีสว่างและสดใส เพื่อให้ชุดเซฟที่ตัดเย็บใหม่มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น จากกลุ่มสีข้างต้น ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ทำการเลือกกลุ่มสีที่มีความสุกปลั่งได้แก่ สีไหมปักสี # 6058 # 6052 # 6054 ซึ่งจากเดิมจะเป็น สีไหมปักสี # 6083 # 6055 # 6087

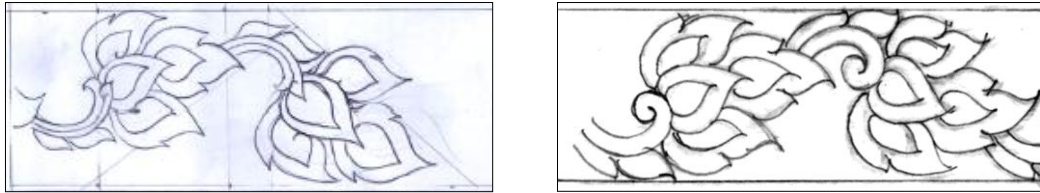

กลุ่มสีเดิม สีไหมปักสี #6083#6055#6087 กลุ่มสีใหม่ สีไหมปักสี #6054#6052#6058

ภาพที่ 3.22 : แสดงกลุ่มสีไหมปัก

ที่มา : เศกสรรค์, 2554

3.3.4.2 การปรับลวดลาย ทางผู้วิจัยได้นำลายต้นฉบับมาทำการปรับ ลวดลายใหม่เพื่อให้ลายดูมีความอ่อนช้อย และดูเหมือนลายไทยมากยิ่งขึ้น ดังภาพที่ 3.23

ต้นฉบับ

ลายที่ปรับใหม่

ภาพที่ 3.23 : การปรับลวดลายจากต้นฉบับ

3.3.4.3 การพัฒนาลายปัก เนื่องจากการปักของลวดลายเดิมจะมีการปัก เพียงเทคนิคเดียวนั้นคือการปักทึบ ทางผู้วิจัยจึงนำมาปรับวิธีการปักลวดลายใหม่เพื่อให้ลายดูมีมิติ และ มีความสวยงามมากขึ้น นอกจากนี้ยังเปลี่ยนเทคนิคการปักจากการปักด้วยเครื่องปักแบบอุตสาหกรรม เปลี่ยนเป็นการปักโดยการปักแบบร้อนสะตึงหรือเรียกว่า “ร้อนมือ” เพื่อให้ลายมีความอ่อนช้อยได้มากขึ้น จึงพัฒนาออกมาเป็น 3 รูปแบบและให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 1 แบบเพื่อนำไปปักลงบนเครื่อง แต่งกายเซฟ โดยมีรายละเอียดของลายปักดังนี้

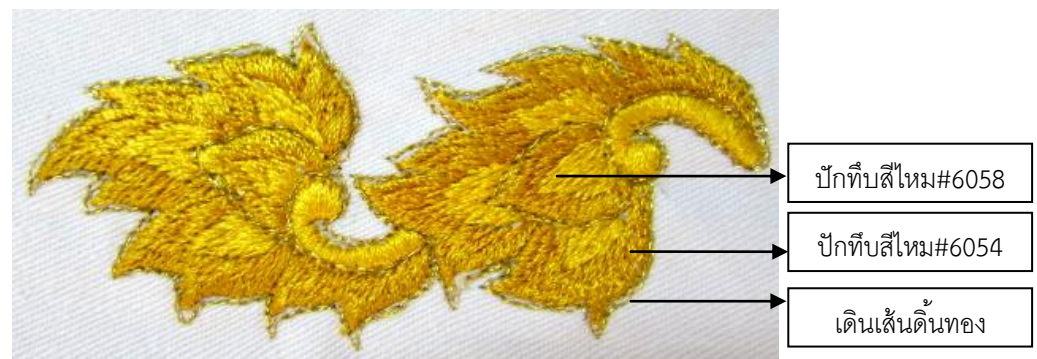
1) วิธีการพัฒนาลายปักรูปแบบที่ 1 ใช้เทคนิคการปัก 2 เทคนิคคือ

1. การเดินเส้นโดยรอบลายด้วยการใช้ด้นทองเดินซ้ำ 2

รอบ

2. การเดินแบบสานหรือที่มักเรียกกันว่า “ปักทึบ” เดินด้าน

ในลวดลายซึ่งจะให้สีเข้มเดินลายด้านนอกและสีอ่อนเดินลายด้านใน โดยใช้รหัสสีไหม #6054 เป็นเข้ม สุดและ #6058 เป็นสีอ่อนสุด

ภาพที่ 3.24 : แสดงวิธีการพัฒนาลายปักแบบที่ 1

2) วิธีการพัฒนาลายปักรูปแบบที่ 2 ใช้เทคนิคการปัก 3 เทคนิคคือ

1. การเดินเส้นขอบลายนอกและในของลายโดยใช้เทคนิค

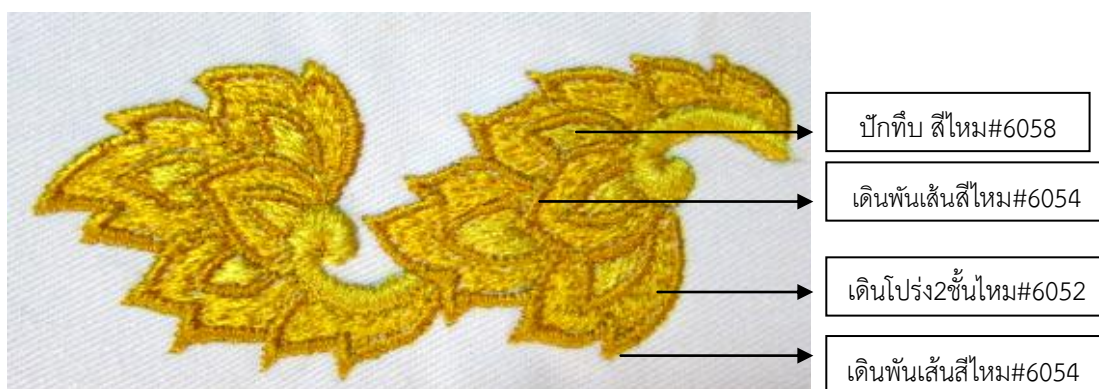
การเดินเส้นแบบพันเส้น ใช้สีไหมรหัส #6054 เป็นสีเข้มสุดทั้งขอบด้านนอกและด้านใน

2. การเดินโปร่งจะเป็นการเดินแบบผีเข็มเย็บโดยปกติการ

เดินวิธีนี้จะเห็นผ้าด้านล่างและเมื่อปักออกมาจะเห็นไหมปักเพียงบางๆ ทางผู้วิจัยจึงให้เดิน 2 ชั้น เพื่อต้องการให้ลายมีความชัดเจนของไหมมากขึ้น โดยใช้สีไหมรหัส #6052 ซึ่งเป็นสีเข้มระดับกลาง

3. การปักสานหรือเรียกว่าปักทึบใช้ปักลายด้านในสุดและ

ก้านดอกขอลวดลายเพื่อให้ลายเกิดระดับของสี โดยใช้สีไหมอ่อนสุดคือ สีไหมรหัส #6058

ภาพที่ 3.25 : แสดงวิธีการพัฒนาลายปักแบบที่ 2

3) วิธีการพัฒนาลายปักรูปแบบที่ 3 มีลักษณะการปักคล้าย

วิธีการปักแบบที่ 2 แต่จะแตกต่างกันตรงที่การเลือกใช้สีไหม และความหนาของไหมปักโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การเดินเส้นขอบลายนอกและในของลายโดยใช้เทคนิค

การเดินเส้นแบบพันเส้น ใช้สีไหมรหัส #6054 เป็นสีเข้มสุดทั้งขอบด้านนอกและด้านใน

2. การเดินโปร่ง 1 ชั้น จะเป็นการเดินแบบผีเข็มเย็บปกติ

การเดินวิธีนี้จะเห็นผ้าด้านล่างและเมื่อปักออกมาจะเห็นไหมปักเพียงบางบนลวดลาย โดยใช้สีไหมรหัส #6052 ซึ่งเป็นสีเข้มระดับกลาง และใช้สีเดียวกันนี้เดินพันเส้นขอบลายด้านในด้วย

3. การปักสานหรือเรียกว่าปักทึบใช้ปักลายด้านในสุดและ
ก้านดอกขอลดตายเพื่อให้ลายเกิดระดับของสี โดยใช้สีไหมอ่อนสุดคือ สีไหมรหัส #6058

ภาพที่ 3.26 : แสดงวิธีการพัฒนาลายปักแบบที่ 3

3.3.4.4 ผลที่ได้จากการคัดเลือกสีไหมปักและการพัฒนาลายปัก โดยผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 ท่าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7 ผลที่ได้จากการคัดเลือกสีไหมปัก จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ลำดับผู้เชี่ยวชาญ	กลุ่มสีที่ 1	กลุ่มสีที่ 2	กลุ่มสีที่ 3	กลุ่มสีที่ 4	กลุ่มสีที่ 5	กลุ่มสีที่ 6	กลุ่มสีที่ 7	กลุ่มสีที่ 8	กลุ่มสีที่ 9
ท่านที่ 1			✓						
ท่านที่ 2			✓						
ท่านที่ 3			✓						
ท่านที่ 4	✓								
ท่านที่ 5			✓						
รวม	1	0	4	0	0	0	0	0	0

3.3.4.5 ผลที่ได้จากการคัดเลือกการพัฒนาเลย์ปักษ์โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 ผลที่ได้จากการคัดเลือกการพัฒนาเลย์ปักษ์ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ลำดับผู้เชี่ยวชาญ	แบบที่ 1	แบบที่ 2	แบบที่ 3
คนที่ 1		✓	
คนที่ 2			✓
คนที่ 3			✓
คนที่ 4		✓	
คนที่ 5			✓
รวม	0	2	3

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของข้อมูล และลงรหัสเตรียมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ การเข้าใช้บริการธุรกิจอาหาร โดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเซฟที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเซฟในครัวอาหารไทยโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีเกณฑ์ให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	พึงพอใจมากที่สุด
4	พึงพอใจมาก
3	พึงพอใจปานกลาง
2	พึงพอใจน้อย
1	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ของการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ แบ่งเป็น 5 ระดับ (สุชาติ, 2540) ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.01 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.26 – 4.00	พึงพอใจมาก
2.51 – 3.25	พึงพอใจปานกลาง
1.76 – 2.50	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.75	พึงพอใจน้อยที่สุด